

Кількісний та якісний аналіз отриманих результатів дозволив зробити висновок про те, що лише 15% дошкільників мають високий рівень знань про доброзичливість, постійно виявляють увагу до ровесників, прагнуть позитивної взаємодії з ними, радіють їхнім успіхам. Більшість дітей має середній рівень доброзичливості (45%). В той же час низький рівень виявили 40% дітей. У них фрагментарні, уривчасті уявлення про норми і правила доброзичливих взаємин.

На формувальному етапі нами було впроваджено експериментальну програму з виховання у дітей вміння встановлювати і підтримувати доброзичливі стосунки з однолітками, позитивно ставитися до товаришів. В основу програми покладено загальні підходи до формування соціальної компетентності дитини, які визначаються принципами гуманізації виховання, а саме: олюднення вихованих стосунків, визнання цінності дитини як особистості, її значущості в суспільстві, заснованої на усвідомленні своїх зв'язків з оточуючими і в цілому – місця в людстві. Такий підхід відповідає загальній меті виховання – формуванню цілісної, гуманної особистості, орієнтованої на відтворення цінностей національної та загальнолюдської культури у творчій життєдіяльності, саморозвиток і моральну саморегуляцію поведінки.

Отже, доброзичливі взаємини між однолітками є складовою культури поведінки. Вони істотно впливають на формування особистості дошкільника. Від умілого керівництва вихователя процесом спілкування дітей в різних видах діяльності (ігровій, трудовій, навчальній) залежить характер взаємовідносин як в окремих тимчасових об'єднаннях, так і в групі в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Беленька Г.В. Вихователь дітей дошкільного віку: становлення фахівця в умовах навчання / Г.В. Беленька. – К.: «Світич», 2006.- 153 с.
2. Богуш А.М. Діти і соціум: Особливості соціалізації дітей дошкільного та молодшого шкільного віку/ А.М. Богуш, Л.О. Варениця. – Луганськ: «Альма-матер», 2006.- 221 с.
3. Божович Л.И. Личность и ее формирование в детском возрасте / Л.И. Божович. – М.: Просвещение, 2008.- 98 с.

Гаргач Ніна,
студентка 4 курсу
факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Л. В. Макаренко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ТЕАТРАЛІЗОВАНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ

Розвиток системи освіти в Україні передбачає оновлення її змісту, зміну форм організації дітей. Формування творчості, її розвиток – одна з таємничих проблем, яка привертає увагу дослідників різних спеціальностей. Розвитку творчих здібностей дошкільнят надається особливе значення в

умовах стандартизації дошкільної освіти. У буденній свідомості творчі здібності ототожнюються із здібностями до різних видів художньої діяльності, з умінням красиво малювати, складати вірші, писати музику. Що таке творчі здібності насправді? Розглянуте поняття тісно пов'язане з поняттям «творчість», «творча діяльність». Під творчою діяльністю дослідники розуміють таку діяльність людини, в результаті якої створюється щось нове – будь це предмет зовнішнього світу або побудова мислення, що приводить до нових знань про світ, або почуття.

З психологічної точки зору дошкільне дитинство є сприятливим періодом для розвитку творчих здібностей тому, що в цьому віці діти надзвичайно допитливі, у них є величезне бажання пізнавати навколишній світ. Як вважають дослідники (Г. Сухорукова, О. Доронова, Н. Голота, І. Ликова, Л. Янцур), найбільш ефективним засобом для розвитку творчого мислення й уяви дітей є продуктивна діяльність, що сприяє розвитку здатності нестандартно мислити, готовності до активності творчого характеру, вмінню створювати креативні продукти власної діяльності, формування естетичного ставлення до світу.

Метою дослідження є визначити роль театралізованої діяльності в розвитку творчих здібностей дітей старшого дошкільного віку.

Кожна дитина має певну творчу потенцію (Л. Венгер, О. Запорожець, А. Капська, О. Кононко, Л. Масол, Н. Миропольська, В. Мухіна, Я. Пономарьов та ін.), але міра та характер її прояву залежить від системи заходів, які створює навколишнє педагогічне середовище. У ряді досліджень, науково-методичних публікаціях доказана можливість активної та творчої участі дошкільників в іграх-драматизаціях як передумови театралізованої гри, розкриті шляхи їх розвитку в умовах закладу дошкільної освіти (Л. Артемова, Р. Жуковська, Д. Менджерницька та ін.). Більш того, аналіз літератури показує також розповсюдження погляду на театралізовану гру як на сюжетно-рольову, з тією лише різницею, що її основою служить готовий сюжет, а не повсякденні спостереження навколишнього життя (Л. Артемова, Н. Михайленко).

Констатувальний етап експерименту передбачав виявлення рівня розвитку творчих здібностей дітей. Для цього було розроблено критерії та підібрані показники. Проведені ціленаправлені спостереження, бесіди з дітьми дозволили виявити можливість творчо проявити себе в різних видах театрального мистецтва.

Для виявлення розвитку творчих здібностей дітей у театралізованій діяльності було використано завдання «Пантомімічні етюди». Дітям пропонували: зобразити кошенят, які солодко сплять, прокидаються, лапкою вмиваються, звать маму; показати, як танцює добра фея на балу у Попелюшки; злитися страшна відьма на балу у Сплячої Красуні; як дивується черепашка-ніндзя, або вітається Снігова Королева та ін. Результат оцінювався за такими показниками: самостійність, спосіб передавання образу, характер образу. Під час аналізу діяльності увага зверталася на винахідливість, емоції, рухи дітей. За результатами завдання було виділено 3 групи дітей за рівнем розвитку творчих здібностей. Високий рівень мають лише 25% досліджуваних; середній – 45%; низький рівень – 30% дітей.

Для того, щоб виявити індивідуальний розвиток творчих здібностей

дітей, нами було проведено спостереження за однією дитиною. Початкова характеристика складена на основі спостережень за процесом самостійної художньої діяльності, вечорів розваг, свят і загальної характеристики, яку дав вихователь: «Віта М. – емоційна, любить бути першою. Ініціативу в іграх бере у свої руки, але може виконувати й другорядні ролі. При виконанні творчих завдань проявляє старання, слухає уважно пояснення вихователя. Не зовсім точно використовує виразні рухи в передаванні образу, інколи губиться. Міміка обличчя розвинена. Труднощі виникають при втіленні уявленого образу. Рухома, ритмічна. Погоджується з думкою дорослих».

Отже, дослідно-експериментальна робота показала, що театралізована гра оказує суттєвий вплив на розвиток творчих здібностей дітей дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Артемова Л. Театр і гра / Л. Артемова. – К. : Томіріс, 2002. – 291 с.
2. Макаренко Л. Все про театр і дитячу театралізовану діяльність : методичний посібник / Л. Макаренко. – К. : Шкільний світ, 2008. – 128 с.
3. Доронова Т. Розвиток дітей від 4 до 7 років у театралізованій діяльності / Т. Доронова // Дитина в дитячому саду, 2001.– №2. – С. 25

Єроніна Я.В.,

Студентка 301 групи

Факультету дошкільної, соціальної спеціальної освіти

Науковий керівник: к. пед. н., доцент **Омелянко А. В.**

ІГРАШКА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СВІТОСПРИЙНЯТТЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

Іграшка – незмінний супутник дитину поруч із перших днів народження. Її спеціальність – створює дорослий в виховних цілях, щоб підготувати малюка до вступу в суспільні відносини. Хороша іграшка спонукає дитину до розмірковування, ставить протиньогорізні ігрові завдання. І це сприяє розвитку пізнавальних процесів.

Об'єкт дослідження – дитина дошкільного віку.

Предмет дослідження – іграшка як засіб формування світосприймання дитини.

Мета дослідження: експериментально розкрити вплив іграшки на розвиток дитини, теоретично обґрунтувати значення іграшки

Відповідно до мети дослідження перед нами постають наступні завдання:

1. Проаналізувати теоретичні аспекти впливу іграшки на всебічний розвиток дитини дошкільного віку.
2. Визначити показники і критерії формування світосприймання дитини через іграшку.
3. Експериментально виявити як іграшка впливає на формування світосприймання дитини.

Гра як самостійна дитяча діяльність формується під час виховання і